LIED 960 UIT HET NYE FRYSKE LITE BOEK. (gezongen na het memoriam).

BYTIDEN AS WY SJONGEN.

By tiden as wy sjonge wurdt alles ljocht en klear,
dêr’earder dizen hongen, fernimme wy de Hear,
Binn’wy it paad soms bjuster, Hy makket alles goed.
dy’t ús nei kjeld en tsjuster in mylde maitiid stjoert.

Yn tankberens betinke wy ’t heimnis fan ús Hear,
Hy woe syn heil ús skinke, ú slibben nimt in kear.
Us soargen binn’fergetten, wy groetsje bliid de dei,
De moarn sil ús neat lette, wat by ek bringe mei.

Hy dy’t mei pracht de blommen beklaaide,
soe Hy net mei klean fanwegenkomme? Hy wit fan ús ferlet.
Gjin skepsel wirdt fergetten, Hy hâldt it al yn stâ,
De fûgels finnen fretten, wy ite út syn hân.

Ek as gjin beam mear fruchten to rispen drage soe
De greide lei to suchtsjen, om’t neat mear waakse woe,
Dan noch soe God ūs spiizgje, syngoedens komt as rein,
‘k Wol dei oan dei Him priizgje en loovje sunder ein.